

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: Królestwo Danii (sprawa C-14/06) (przedstawiciele: J. Molde, B. Weis Fogh i J. Bering Liisberg, pełnomocnicy), Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Fernandes i M. J. Lois, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciele: A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciel: A. Kruse, pełnomocnik), Królestwo Norwegii (przedstawiciele: I. Djupvik i K. Waage, K. B. Moen, pełnomocnicy i E. Holmedal, advokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: X. Lewis, M. Konstantinidis i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: V. Jackson, pełnomocnik i J. Maurici, barrister)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji 2005/717/WE Komisji z dnia 13 października 2005 r. [notyfikowanej pod nr C(2005) 3754] zmieniającej w celu dostosowania do postępu technicznego załącznik do dyrektywy 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. L 37, str. 19) — Zwolnienia dziesięciofenoksybenzen („deka-BDE”) z przewidzianego w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/95/WE zakazu wprowadzania do obrotu, z naruszeniem przesłanek wskazanych w art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

Sentencja

- 1) Punkt 2 załącznika do decyzji 2005/717/WE Komisji z dnia 13 października 2005 r. zmieniającej w celu dostosowania do postępu technicznego Załącznik do dyrektywy 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, jest nieważny.
- 2) Skutki prawne punktu 2 załącznika do decyzji 2005/717 zostają utrzymane do dnia 30 czerwca 2008 r.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski i Królestwo Danii w sprawie C-295/06.
- 4) Królestwo Danii w sprawie C-14/06, Republika Portugalska, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwo Norwegii ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 marca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Viamex Agrar Handels GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-96/06) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 615/98 — Dyrektywa 91/628/EWG — Refundacje wywozowe — Odmowa — Nieprzebrnięcie dyrektywy 91/628/EWG — Wpływ na dobrostan zwierząt — Ciężar dowodu — Brak elementów dowodu)

(2008/C 116/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Viamex Agrar Handels GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Rozporządzenie Komisji (WE) nr 615/98 z dnia 18 marca 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące przyznania refundacji wywozowych związane z ochroną żywego bydła w czasie transportu (Dz.U. L 82, s. 19) — Możliwość odmowy wypłaty refundacji wywozowej przez właściwy organ, jeżeli dojdzie on do wniosku „na podstawie wszelkich innych dostępnych informacji”, że nie zachowano przepisów dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG i 91/496/EWG (Dz.U. L 340, s. 17) — Ciężar dowodu — Odmowa refundacji wywozowej z powodu wykorzystania statku znajdującego się na liście statków niespełniających wymogów dyrektywy 91/628/EWG („lista negatywna”) w sytuacji braku oznak pozwalających na stwierdzenie, że dobrostan zwierząt faktycznie został naruszony

Sentencja

- 1) Niezależnie od dokumentów przedłożonych przez eksportera zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 615/98 z dnia 18 marca 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady dotyczące przyznania refundacji wywozowych w odniesieniu do ochrony żywego bydła podczas transportu, właściwy organ może uznać, na podstawie art. 5 ust. 3 tego rozporządzenia, że nie zastosowano się do dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu, zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG, zmienionej dyrektywą Rady 95/29/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. Jednakże właściwy organ może dojść do tego wniosku wyłącznie w oparciu o dokumenty, o których mowa w art. 5 rozporządzenia nr 615/98,

raporty z kontroli, o których mowa w art. 4 tego rozporządzenia dotyczące stanu zdrowia zwierząt lub o wszelkie inne okoliczności obiektywne mające wpływ na dobrostan tych zwierząt, które mogą poddać w wątpliwość dokumenty przedłożone przez eksportera, a ewentualnie do tego ostatniego należy wykazanie, w jakim zakresie okoliczności powołane przez właściwy organ nie są istotne dla stwierdzenia niezastosowania się do dyrektywy 91/628, zmienionej dyrektywą 95/29.

- 2) Na podstawie art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 615/98 właściwy organ może odmówić refundacji wywozowej z racji nieprzestrzegania przepisów dyrektywy 91/628, zmienionej dyrektywą 95/29, dotyczących zdrowia zwierząt, nawet jeśli żadna okoliczność nie pozwala na stwierdzenie, że dobrostan transportowanych zwierząt został konkretnie naruszony.

(¹) Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Infront WM AG, dawniej KirchMedia WM AG, Republice Francuskiej, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-125/06 P) (¹)

(Odwołanie — Dyrektywa 89/552/EWG — Telewizyjna działalność nadawcza — Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 230 akapit czwarty WE — Pojęcie decyzji dotyczącej „bezpośrednio i indywidualnie” osoby fizycznej lub prawnej)

(2008/C 116/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Banks i M. Huttunen, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Infront WM AG, dawniej KirchMedia WM AG, (przedstawiciel: M. Garcia, Solicitor), Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie T-33/01 Infront WM przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji wydanej na podstawie art. 3a

dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r., uznającej za zgodne ze wspólnym rynkiem określone przepisy wydane przez Zjednoczone Królestwo dotyczące ograniczeń w dziedzinie transmisji telewizyjnej szeregu wydarzeń sportowych i innych wydarzeń mających znaczenie na szczeblu krajowym — Pojęcie decyzji dotyczącej „bezpośrednio i indywidualnie” w rozumieniu art. 230 WE

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-227/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 28 WE i 30 WE — Środki o skutku równoważnym — Wyroby budowlane — Dyrektywa 89/106/EWG — brak norm zharmonizowanych — Krajowe znaki zgodności — Domniemanie zgodności)

(2008/C 116/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Schima i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (Przedstawiciele: M. Wimmer, A. Hubert, L. Van den Broeck, pełnomocnicy oraz F. de Montpellier i G. Block, adwokaci)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 i 30 WE — Krajowe przepisy nakładające de facto wymóg uzyskania belgijskich znaków zgodności przez podmioty gospodarcze pragnące sprzedawać w Belgii wyroby budowlane, legalnie wyprodukowane lub sprzedawane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w celu prowadzenia sprzedaży tych wyrobów w Belgii